

PLÉBÁNIAI ÉRTEŚITŐ

Szent Imrétől Szent Lászlóig
Győr - Gyirmót

III. évfolyam 1. szám - 2020. február

Feladatok útján

- gondolatok februárra

Lourdes-i Boldogságos Szűz Mária oltalma alatt álló betegek világnapja arra figyelmeztetnek minket, hogy betegségeinket, szenvedéseinket feladatként kapjuk Istentől, aki egyúttal kegyelmét is adja mindezek hősies elviseléséhez. Február 22-én, Szent Péter apostol székfoglalásának ünnepe éppen úgy, mint 24-én Szent Mátyás apostol ünnepe, valamint a 26-án, hamvazószerdával megkezdődő nagyobbítási időszak pedig arra döbbsentenek rá bennünket,

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepével úgy érezzük, végleg magunk mögött kell hagynunk egy olyan kedves és meghitt ünnepkört, amely egész évre tartó szeretetünk motorja és kiindulópontja. Igen, az adventi és az azt követő karácsonyi szent időszak, a maga családítűzhelyszerű melegével és kétségkívül sok törődésével, fáradságával meghatározó alapot ad az előttünk álló egyházi évnek. Bármennyire is nehéz azonban elbúcsúzni a karácsonyfáinktól az elmúlt időszak meghitt emlékeitől, letagadhatatlan tény, hogy február hónap felnőtt módon már nagyon komoly feladatokra irányítja rá a figyelmünket.

Ahogy Urunk bemutatásának ünnepén az evangélium már előre sejteti Jézus szülei számára a megpróbáltatásokat, ugyanúgy Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepével a most következő hetek továbbléptetnek bennünket az áldozatvállalás feladatainak útján. Jelzik ezt szépen a sorban következő ünnepek és emléknapiak is: Február 3-án szent Balázs püspök és vértanú emléknapija, 11-én, a

hogy az Egyházban való életünk, hivatásunk és az ebből fakadó kötelességeink mind a húsvét fényében nyernek igazi értelmet.

Amikor az idős Simeon látja a Gyermeke Jézust, akkor az Úrtól az útra bocsátás kegyelmét kéri. Ő, aki szent várakozásban az élet nagy utazójaként arra várt, hogy egyszer útjait keresztezze a Megváltóval való találkozás pillanata, a valóra vált remény örömeiben bátran kíván továbbindulni. Ennek a bátorságnak nemcsak alapja, de egyúttal célja is megfogalmazódik számára, miközben úgy tesz, mint aki tudja, hogy ennek az állomásnak életet fordító küldetése a Menyeyei Atya házáig képes lesz őt elkísérni.

Adja Isten, hogy Jézussal való februári találkozásaink olyan elindulásnak és olyan útnak válhassanak kezdetévé, amely úton nemcsak a Tőle kapott feladataink válnak világossá előttünk, hanem az Ő kegyelme segítségével egyúttal felismerjük helyzetünket is a húsvéti Krisztus felé való haladásunkban.

Tamás atya

VISSZATEKINTŐ

Fotó: Németh Ilona, Vaday Tamás

Első találkozásunk valamikor évtizedekkel ezelőtt lehetett. Hat kisgyerekekkel, karácsony előtti pénzsűrés időszak volt otthon. Az ünnep előtt pár nappal csengetett be hozzánk Tibor egy nagy pakkal, benne mindenféle jóval, mellyel az éléskamránkat feltölthettük. A meglepetés élménye maradt meg bennem erről a betoppánásról és az a szerénység, ahogy az ajándékozó átnyújtotta a szeretet-küldeményt. Szabadkozott, hogy nem akar megsérteni – ha tudta volna, hogy milyen jól jött a „sértegetése”! – látszott rajta, hogy legszívesebben csak belopná hozzánk az ajándékot, mint egy modern mikulás. Aztán később is többször kopogtatott nálunk kertjének terméséből hozva kóstolót, de a szerénység mindig kísérője volt. Most is komoly csatába került, míg igent mondott arra, hogy a plébániai újságba bemutat-hassam, szabadkozott erősen, mondván: annyi más tiszteletre méltóbb, arra érdemesebb ember előzi meg őt a sorban...

Horváth Tibor, plébániánk templomgondnoka

- A Szent Imre plébánia templomgondnokaként miféle tennivalói vannak?

- Ebben a szolgálatban vannak közvetlen a liturgiához kapcsolható feladatok és egyéb tennivalók, de ezeket soha nem választottam szét. Tudom, hogy közvetlen vagy közvetve mindegyikkel a jó ügyet - Jézus Krisztus ügyét - szolgáljuk a társaimmal együtt, és ez elég nekem. Természetesen a „ház körüli” feladataimat kell a templomi teendőkhöz igazítani, a fontossági sorrend, valamint a szabott időpontok is így kívánják. Szeretem ezt a szolgálatot, és lelkesít, mert tudom, a helyes oldalon állunk. Azt is jó tapasztalni, hogy társaim ugyanígy éreznek. A templomi szolgálat esetenként ugyan egyszemélyes feladat, de erősít az a tudat, hogy közösségben vagyunk. Így bármikor számíthatunk társunk segítségére.

- Miként alakult ez a szolgálat?

- Kezdetben, Bálinger Tibor atya idején a jelenlegi urnakert helyén csak úgy, kérés nélkül, a magam elhatározásából gereblyézgettem a ligetből átkerült szemetet és a lombot. A belső udvarban volt szép virágoskert, őszirózsza, krizantém, ezekből bőven jutott a díszítésre. Később képviselő testületi tagsággal tisztelt meg, majd a többiek mellé sekrestyésként osztottak be, amit boldogan, örömmel vállaltam. Időközben a Világi Lelkipásztor Kisegítő képzést is elvégeztem 2006-ban, majd ezután a szentáldozásnál is segíthettem, többekkel együtt. Azt hiszem egy civil ennél többre nem is vágyódhat.

- Honnan van Önben ez az aktivitás, ez a szolgáló lelkület?

- Hogy honnan ez a vonzódás? Édesanyám Jászberényben az apácáknál nevelkedett, testvéreimmel együtt vallá-

sos lelkületben éltünk. Persze ez önmagában kevés lenne, fontosak a példaképek! A jelenben az életünket nap-nap után eligazító papokat említeném, mint ilyenek.

Fotó: Vaday Tamás

- Kikről emlékezne meg régebről?

- A múltbeli példaképeimet – kik hiszem, hogy már az Úrnál vannak – név szerint is sorolnám: Dombos Kázmér, Zdiarszky László, Galambos Balázs atyák, Miklós testvér (Vereczkey Tamás), valamint Ferenc testvér (Galambos Ferenc) nagy tanító mestereim. Ők mind kármeliták. A Szent Imre templomban Horváth Dori Imre apát úr papi szolgálata során több száz alkalommal segíthettem sekrestyésként. Marton József atya elkötelezettsége a betegek iránt pedig az emberszere-tetre nevelt. Nem is tudok végére járni a felsorolásnak... Alapvetően úgy érzem, hogy mindenkitől kapok valami olyat vasárnapról vasárnapra, ami a lelki épülése-

met szolgálja.

- Ismeri a templom, a plébánia minden zegét-zugát? Van-e különösen kedves, a szívéhez közelálló hely a templomban?

- Néha – nem is ritkán – a templom bezárása után egy ideig még maradok. Már nem kell másra figyelni, és a csendben olyan jó az Úr Jézus előtt térdelni, könyörögni és hálát adni. Szűzanyánk oltára előtt szeretek időzni. Mert hálás vagyok a szolgálatért, a családomért – feleségemet itt a templomban ismertem meg –, két szülő-szerető gyermekemért, s férjeikért, valamint a két kis unokáért. Azután hálás vagyok azért is, ha a kertészkedés, vagy méhészkedés eredményes, de ha nem úgy alakul, azt is elfogadom.

- Van-e valami „szíve vágya” vagy modernebbül fogalmazva: a bakancslistáján mik szereplnének?

- Terveket már óvatosabban kell szőni, az évek eljártak felettem. Inkább a 130. zsoltár kezdősorait próbálok szem előtt tartani: „Nem keresek nagy dolgokat, erőmet meghaladó csodadolgokat.” Persze szó sincs róla, hogy karba fonnám a kezemet, hisz a betegek, az ágyhoz kötött emberek látogatása szintén mindennapjaimhoz tartozik. A szentáldozás biztosítása számukra kölcsönös erőforrást jelent. Amíg a templomi szolgálatban hasznom veszik, szeretnék segíteni. Egyszer egy prédikációban arra kaptunk intelmet, hogy nekünk hívőknek is illene jelmondatot választanunk, hasonlóan, mint a papoknak. Számomra a 30. zsoltár kezdete lenne ez, ami egyben a Te Deum záró sora is: „Te vagy Uram én reményem, ne hagyj soha szégyent érnem!”

- Olvasóink nevében is: kívánom, hogy így legyen!

Székelyné Szénássy Judit

„Amikor Jézus egyszer a Genezáret tavánál állt, nagy tömeg sereglett oda hozzá, hogy hallgassa az Isten szavát. Láttá, hogy a tó partján két bárka vesztegel. A halászok kiszálltak, és a hálót mosták. Beszállt hát az egyik bárkába, Simonéba, s megkérte, hogy lökje egy kicsit beljebb a parttól. Aztán leült, és a bárkából tanította a népet. Amikor befejezte a tanítást, így szólt Simonhoz: „Evezz a mélyre, és vessétek ki a hálótokat halfogásra!” „Mester, egész éjszaka fáradoztunk, s nem fogtunk semmit, de a te szavadra, kivetem a hálót” - válaszolta Simon -, és így is tett, s annyi halat fogtak, hogy szakadozni kezdett a háló. Intettek a másik bárkában levő társaiknak, hogy menjenek segíteni. Mentek is, és úgy telerakták mind a két bárkát, hogy majdnem elsüllyedt. Ennek láttán Simon Péter Jézus lábához borult, és e szavakra fakadt: „Uram, menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok!” Mert a szerencsés halfogás láttán társaival együtt félelem töltötte el. Hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, Simon társait. De Jézus így szólt Simonhoz: „Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel.” Kivonták a hajókat a partra, és mindenüket elhagyva követték.”

(Lk 5,1-11) - Évközi 5. vasárnap

Egy zsidó történet szerint az Izrael nevű rabbihoz jött egyszer egy asszony, és elpanaszolta neki a gondját: már sok éve férjnél van, és még nem született gyermeke. Ekkor a tudós férfi a saját édesanyjáról kezdett beszélni neki: „Az én anyám is idősebb volt már, és még nem volt gyermeke. Egyszer csak azt hallotta, hogy egy igen tisztelt rabbi érkezett a városba. Elment hozzá és megkérte: imádkozzon, hogy fia születhessen. Őszinte vágya bizonyítása végett magával vitte a család legértékesebb ruhadarabját, egy féltve őrzött köpenyt. Amikor a fogadóhoz ért, megtudta, hogy a rabbi már tovább utazott egy másik városba. Késedelem nélkül útra kelt, és ment utána városról városra. Amikor végül utolérte, a rabbinak adta a köpenyt, és előadta kérését. Aztán hazament. Egy évre rá megszülettem.”

Miután a rabbi elmondta a történetet, az asszony felkiáltott: „Én is hozok neked egy értékes köpenyt, hogy fiam születhessen!” – „Ezt te nem teheted!” – válaszolta a rabbi. „Te ugyanis hallottad ezt a történetet. Az én anyám ilyen nem hallott.”

A zsidó elbeszélés világos különbséget tesz a reménykedő bizalom és a megtervezett bizonyosság között. Az asszony a vágya teljesülését egyszerűen a másik asszony példájának a megisméltésével szeretné elérni. Neki viszont a bizalom új útját kell végigjárnia, aminek még ismeretlen a kimenetele. A bizalom izgalmakkal teli élményét mindenki egyéni módon éli át, ami persze előre nem látható kockázatok is tartogat.

A bizalom élménye

Kr.u. 90 körül a keresztények második, harmadik nemzedékének Krisztusba vetett bizalma komoly válságba került: elhatalmasodott rajtuk a világban, a földi élet gondjaiban és élvezeteiben való elmerülés vágya és gyakorlata. Az evangéliumát ekkor író Lukács számára a lendületét veszített kereszténység, és az ebből eredő hibás fejlődés jelentette a legnagyobb veszélyt. Ezért a keresztény közösségben fellépő kételyek és ellenvetések hallatán elbeszéli az első tanítványok bizalommal teli cselekvését.

Lukács sajátos módon alakította át az első tanítványok meghívásáról szóló - Márk evangéliumában talált - történetet. Abban első helyen a Jézus követésére szólító hívás állt: „Gyertek, kövessetek, és emberek halászává teszlek benneteket.” Lukács első helyre Jézus hatalmának a

megtapasztalását teszi. Nála Jézus csak a bőséges halfogás után szólít a követésére. Miközben Márk négy apostol meghívásáról beszél a Galileai-tónál, addig Lukács elsősorban Simonét akarja kiemelni. Jézus az ő bárkájába száll be, őt szólítja fel, hogy a hálót vessék ki halfogásra. Ő vallja magát bűnösnek, és neki ígéri meg Jézus, hogy emberhalász lesz.

Lukács számára fontos, hogy Péter nem egy új felismerés alapján bírálta felül gondolkodását, hanem kizárólag „Jézus szavára” veti ki még egyszer a hálót. Határozottan kiemeli az Úr felséges alakját. A ő szavának hatalma van. Aki rábízta magát, az addig elképzelhetetlen meglepetésekre számíthat. A szava megváltoztathatja az ember gondolkodását és életmódját. Az ember fel-

adhatja a félelmeit. Lukács szemében az igazi csoda az, hogy Simon Péter emberhalásszá lett. Péter egyházban betöltött központi szerepét olyannak láttatja, mint aki az embereket megfogja, pontosabban összegyűjti és megmenti.

Lukács nem Péter büntudataról akar beszélni, amikor ezt mondhatja vele: „Uram, menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok!” Aki a szent Istennel Jézus Krisztusban találkozik, az kicsinek és méltatlannak fogja érezni magát.

Miközben a tanítványok „mindent elhagyó követése” ijesztő lehet, ugyanakkor bátorító, hogy a kezdeményezés mindig Jézustól ered. Az ő szavára ma is lehetséges az ő követése!

Tájmjel Antal

győr-szabadhegyi plébános

Plébániáink februári programjai

Február 7-én és március 6-án látogatjuk az elsőpéntekes betegeket. A februári látogatás során a betegek szentségét felvehetik azok az elsőpéntekesek, akik azt kérik. Szent Balázs püspök emléknapjához kapcsolódóan betegeinket Balázs-áldásban is részesítjük.

★ **Február 2. szombat:** Urunk bemutatásának, azaz **Gyertyaszentelő Boldogasszonynak ünnepe** van. A gyertyaszentelés szertartása, a körmenet és az ünnepi szentmise délelőtt 10 órakor kezdődik.

★ **Február 3. hétfő: Szent Balázs püspök emléknapja.** A szentmise végén lehet részesülni a hagyományos **torok áldásban**. **Balázs-áldásban** részesítjük február 9-én, vasárnap a szentmisék végén mindazokat, akik hétfőn nem tudnak a szertartáson részt venni.

★ **Február 4. keddtől:** ismét megkezdődnek a bibliaórák a Szent Imre plébánia tanácstermében. Szeretettel várjuk a Szentírás közös olvasására és megismerésére a biblia csoport tagjain kívül az új érdeklődőket is. A bibliaórák mindig az esti szentmise után 18.45-kor kezdődnek.

★ **Február 11. kedd:** 18 órakor ünnepi szentmise lesz a **győri Szent Imre templomban a Betegek szentségének** felvételével. Kérjük, hogy aki a Betegek kenetét szeretné felvenni, a plébánia irodáján iratkozzon fel a hivatalos órákban. A betegek szentsége felvételének feltétele a megszentelő kegyelem állapota, ezért kérjük a testvéreket, hogy a szentség felvétele előtt végezzék el szentgyónásukat. Gyónási lehetőség 17 órától lesz a Szent Imre templomban.

★ **Február 13. csütörtök:** 17 órakor ünnepi szentmise lesz a **Betegek szentségének** felvételével a **Gyirmóti templomban**. Kérjük, hogy aki a Betegek kenetét szeretné felvenni, a plébánia irodáján iratkozzon fel a hivatalos órákban. A betegek szentsége felvételének feltétele a megszentelő kegyelem állapota, ezért kérjük a testvéreket, hogy a szentség felvétele előtt végezzék el szentgyónásukat. Gyónási lehetőség délután ½ 5 órától lesz Gyirmóton.

★ **Február 15. szombat, 16.30:** Dr. Fodor Réka (AFRÉKA) belgyógyász, missziós orvosnő, Dr. Csóky András professzor missziós munkatársa tart előadást a győri Szent Imre templomban. A belépés ingyenes, az előadás végén az AFRÉKA-misszió számára tartunk gyűjtést.

★ **Február 22. szombat:** megkezdődik a 2020. év **Lectio Divina** sorozata.

★ **Február 26. Hamvazószerda:** Gyirmóton 17 órakor, a Szent Imre templomban pedig 18 órakor kezdődik a szentmise, melynek keretében lesz a hamvazás szertartása. **Hamvazkodásra** lehetőség lesz **március 1-jén, vasárnap** a szentmisék végén is.

Nagybőjt az elcsendesedésnek, az imádságnak, a böjtnak és a húsvétra való készülletnek a szent időszak. A farsangi bálok és mulatságok, szórakozások ideje tehát március 5-én, húshagyó kedden befejeződik. Legyünk erre tekintettel, amikor márciusi vagy áprilisi eleji programjainkat szervezzük! Nagybőjt idején a betöltött 18. életévtől 60 éves korig szigorú böjtt tartunk hamvazószerdán és nagypénteken, ami annyit

jelent, hogy ezeken a napokon háromszori étkezés és egyszeri jóllakás megengedett. Hamvazószerdán és minden nagybőjti pénteken kötelező a húseteltől való tartózkodás a betöltött 14 éves kortól.

Nagybőjtben Gyirmóton csütörtökönként 16.30-kor, a Szent Imre templomban pedig péntekenként 17.30-kor kezdődik a keresztyúti ájtatosság. **Az első keresztyúti ájtatosság Gyirmóton március 5-én, csütörtökön, a Szent Imre templomban pedig március 6-án, pénteken** lesz.

Szent László Plébánia

+36 96 449 029

9019 Győr, Szent László út 27.

Iroda: H, Sze, P: 9:00 — 12:00

Szent Imre Plébánia

+36 96 424 443

9024 Győr, Szent Imre út 35.

gyoriszentimre.iroda@gmail.com;

<https://szenyimregyor.hu>

Iroda: H, K, Sze, Cs, P: 9:00— 12:00;

Sze: 16:00 — 18:00

„Ugyanígy a hit is, ha tettei nincsenek, magában holt dolog.”
Jakab 2.17

Dr. Fodor Réka (AFRÉKA)
missziós orvos előadása Győrben

a Szent Imre templomban
(9024 Győr, Szent Imre u. 35.)

2020. február 15-én 16:30 órai kezdettel

„Előbb halványan derengett, majd egyre erősebb lett a bizonyosság bennem, hogy az afrikaiak boldogok, hálásak, nem rohannak, számukra az időnek egészen más a jelentése, türelmesek, nem aggodalmaskodnak.”

„Az életet nem a lélegzetvételek számával mérjük, hanem azokkal a pillanatokkal, amikor elakad a lélegzeted. (Idézetek az AFRÉKA c. könyvből.)”

A belépés ingyenes.
Az előadás végén az Afréka-misszió számára gyűjtést tartunk.

Kapcsolattartó: Benedekné Termeczky Krisztina
Tel.: 06-70/625-2197, e-mail: benedekne.krisz@gmail.com